
2006-4-RE

CAUSA 2006-4-RE

Número de registre 87-2006. Recurs d'empara

AUTE DEL 26 D'ABRIL DEL 2006

BOPA núm. 38, del 10 de maig del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 15 de febrer del 2006 per la representació processal de la societat Lomar, SL, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra l'aute del 9 de juny del 2005, dictat per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, i contra els autes de l'11 de novembre del 2005 i del 24 de gener del 2006, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada declarant la lesió del dret invocat i que declari la nul·litat dels autes objecte de recurs "reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l'adopció de les mesures necessàries";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 24 de març del 2006;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

El 23 de desembre del 2002, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual es declarava ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa una sanció imposada al Sr. Josep M. Puy Berges, titular del comerç "Supermercat Carnisseria i Xarcuteria Lomar". El 24 de juliol del 2003, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va confirmar aquesta decisió.

Segon

Una vegada efectuats els corresponents requeriments de pagaments en execució de la sentència esmentada, la societat Lomar, SL, propietària del “Supermercat Carnisseria i Xarcuteria Lomar”, va presentar un recurs per considerar que les sentències recaigudes en aquella causa no eren fermes ni definitives, ja que aquesta part havia presentat una demanda contra Andorra davant el Tribunal Europeu dels Drets Humans que havia estat admesa a tràmit.

Tercer

El 9 de juny del 2005, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar un aute que considerava que l'acreditació de l'admissió a tràmit d'una demanda contra Andorra davant el Tribunal Europeu dels Drets Humans no implica la suspensió de l'execució de les sentències objecte de recurs i decidia requerir el Sr. Josep M. Puy Berges per tal que procedís a l'execució de la sentència que el condemnava al pagament de la sanció imposada.

Quart

La representació processal de la societat Lomar, SL va presentar un recurs d'apel·lació contra aquest aute, i l'11 de novembre del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia el va desestimar.

Cinquè

La part recurrent va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que l'aute del Tribunal Superior de Justícia no raonava suficientment sobre la petició concreta de la suspensió de l'execució de les resolucions objecte d'impugnació, atesa l'eficàcia de la falta de resposta per part del Tribunal Europeu dels Drets Humans. Per tant, el Tribunal Superior de Justícia hauria vulnerat l'article 10 de la Constitució.

Sisè

El 24 de gener del 2006, el Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que declarava que els arguments de la recurrent havien obtingut una clara resposta del Tribunal, desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions i, constatant una temeritat processal, imposava el pagament de les despeses processals de l'incident.

Setè

El 15 de febrer del 2006, la representació processal de la societat Lomar, SL, va formular un recurs d'empara en què manifestava que el Tribunal Superior de Justícia no havia dictat una resolució suficientment motivada, ni havia raonat suficientment la resolució, atès que no s'havia pronunciat sobre el motiu concret invocat per aquesta part per demanar la suspensió de l'execució de les sentències “que és el fet que el Tribunal Europeu de Drets de l'Home encara no s'ha pronunciat sobre la petició d'aquesta part de suspensió, i per tant cal esperar el seu pronunciament abans de procedir a l'execució. En conseqüència, la Sala Administrativa ha dictat una resolució judicial incongruent perquè no s'ha pronunciat sobre tots els punts sotmesos a la seva jurisdicció.”

Per acabar, la societat recurrent demanava al Tribunal Constitucional que atorgués l'empara sol·licitada declarant la lesió del dret invocat i que declari la nul·litat dels autes objecte de recurs

---

“reposant a la part recurrent en la plenitud del seu dret mitjançant l’adopció de les mesures necessàries.”

Vuitè

El 24 de març del 2006, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què, en primer lloc, recordava la jurisprudència del Tribunal Constitucional en relació amb la delimitació dels seus àmbits competencials i, en segon lloc, considerava que l’acte de la Sala Administrativa que resol·lia l’apel·lació “s’expressa de forma clara i motivada en Dret tant en l’aplicació de la legislació nacional, com en la derivada del Conveni Europeu dels Drets Humans i de la jurisprudència de l’òrgan supranacional que avalen la seva decisió, la qual pot no ésser del grat del recurrent però no titllada d’arbitrària o omissiva a les seves pretensions”. Per tant, el Ministeri Fiscal conclou que el Tribunal Superior de Justícia ha resolt expressament sobre la pretensió adduïda en relació amb la suspensió de les sentències esmentades.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2006-4-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l’article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

El recurs d’empara de la societat Lomar, SL es basa essencialment en què la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia no s’hauria d’haver pronunciat sobre la demanda de suspensió de l’execució de les sentències dictades en contra seva, fins que el Tribunal Europeu dels Drets Humans no hagués contestat aquesta mateixa demanda de suspensió. Aquest fet, vulneraria l’article 10 de la Constitució que garanteix el dret a la jurisdicció, ja que, segons el parer de la societat recurrent, els jutges ordinaris han dictat unes resolucions que no es pronuncien sobre el motiu concret invocat per la societat Lomar, SL relatiu al caràcter suspensiu del recurs interposat davant el Tribunal Europeu, i que per tant, estan insuficientment argumentades i motivades.

Ara bé, n’hi ha prou amb llegir els actes del Tribunal Superior de Justícia, de l’11 de novembre del 2005 i del 24 de gener del 2006, per constatar que el Tribunal esmentat ha contestat d’una manera clara i motivada les pretensions de la societat recurrent. En efecte, el Tribunal Superior de Justícia va examinar, per mitjà d’una extensa argumentació, la naturalesa de les decisions dictades pel Tribunal Europeu dels Drets Humans i l’abast jurídic en dret intern, de les demandes presentades davant el Tribunal esmentat, i també va remarcar que aquest mateix Tribunal no és una instància superior supranacional, sinó que les seves decisions tenen un caràcter declaratiu sense efecte directe –anul·lació o modificació- sobre els actes interns eventualment declarats contraris al Conveni Europeu, a més, els recursos interposats davant seu no comporten “la suspensió de les sentències recorregudes”. Per tant, el Tribunal Superior de Justícia ha contestat a bastament a les al·legacions de la part recurrent.

Per consegüent, hem de considerar que el recurs d’empara interposat per la societat Lomar, SL està manifestament mancat de contingut constitucional i ha de ser inadmissiu a tràmit.

Per tot el que s’ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d’Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2006-4-RE, interposat per la representació processal de la societat Lomar, SL contra l'aute del 9 de juny del 2005, dictat per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, i contra els autes de l'11 de novembre del 2005 i del 24 de gener del 2006, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2006.

Philippe Ardant

President en funcions

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat